

ЕТИЧНА РАДА

01601, м. Київ, вул. Липська, 18/5,
тел.: (044) 277-76-29, (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

ETHICS COUNCIL

01601, Kyiv, Lypska St., 18/5,
tel.: (044) 277-76-29, (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

1 листопада 2022 року

м. Київ

РІШЕННЯ

№ 82

***Про невідповідність кандидата
на посаду члена Вищої ради правосуддя
Канигіної Галини Володимирівни
критеріям професійної етики та доброчесності
для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя***

Етична рада в складі Голови Етичної ради Кишакевича Л. Ю., Заступника Голови Етичної ради сера Е. Хупера, членів Ради: Корді Р., Перлінг Л., Сіверіна В. І., Трясуна Ю. Р., дистанційно в режимі відеоконференції провівши оцінювання відповідності кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя Канигіної Галини Володимирівни критеріям професійної етики та доброчесності, відповідно до Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Регламенту Етичної ради, затвердженого рішеннями Етичної ради від 01.12.2021 № 1 та від 09.12.2021 № 4 зі змінами, внесеними рішенням Етичної ради від 26.04.2022 № 4, Методології оцінювання відповідності кандидата на зайняття посади члена Вищої ради правосуддя та членів Вищої ради правосуддя критерію професійної етики та доброчесності, затвердженої рішенням Етичної ради від 09.12.2021 № 5 (далі – Методологія),

в с т а н о в и л а:

Відповідно до ч. 14 ст. 9¹ Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Етична рада проводить відбір кандидатів на посади члена Вищої ради правосуддя у два етапи:

1) проведення відбору кандидатів за результатами розгляду поданих кандидатами документів, результатів спеціальної перевірки і відповідної інформації з відкритих джерел та формування списку кандидатів, допущених до співбесіди;

2) проведення співбесіди з відібраними кандидатами та визначення списку кандидатів для рекомендації органам, що обирають (призначають) членів Вищої ради правосуддя.

Етична рада отримала копії документів Канигіної Г. В. для участі в конкурсі на посаду члена Вищої ради правосуддя від з'їзду суддів України та рішенням від 21.07.2022 № 33 допустила її до співбесіди.

Канигіну Г. В. Постановою Верховної Ради України від 21.12.2006 №516-V обрано суддею Верховного Суду України.

Вивчивши документи Канигіної Г. В. для участі в конкурсі, її письмові пояснення та документи, які вона надала на запит Етичної ради, інформацію, отриману з відкритих джерел та від громадських організацій, інформацію, отриману від Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – НАЗК) і Національного антикорупційного бюро України (далі – НАБУ), провівши співбесіду з нею, Етична рада дійшла таких висновків.

12.06.2008 Європейський суд з прав людини (далі - ЄСПЛ) прийняв рішення у справі «Яременко проти України», в якому визнав порушення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція).

31.07.2009 Верховний Суд України на спільному засіданні Судової палати в кримінальних справах та Військової судової колегії розглянув кримінальну справу за клопотаннями заступника Генерального прокурора України та захисника, внесеними за поданням п'яти суддів, про перегляд у порядку виключного провадження вироку Апеляційного суду міста Києва від 20.11.2001 щодо Яременка О. В. та Самойленка А. П. За результатами розгляду Верховний Суд України ухвалою змінив мотивувальну частину рішення, але вирок залишив без змін. Кандидат, як суддя Верховного Суду України, брала участь у прийнятті вказаної ухвали та була доповідачем у цій справі.

30.04.2015 ЄСПЛ прийняв рішення у справі «Яременко проти України (№2)», в якому вказав, що ухвала Верховного Суду України в справі щодо Яременка О. В. та Самойленка А. П. постановлена з допущенням порушень Конвенції.

У деклараціях добросовісності судді (далі – декларація) кандидат була зобов'язана відповісти, зокрема, на такі запитання:

«17. Мною не приймалися одноособово або в колегії суддів рішення, передбачені статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні»;

«18. Мною пройдено перевірку відповідно до Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», за результатами якої не встановлено фактів, що свідчать про порушення мною присяги судді, та не виявлено підстав для притягнення мене до дисциплінарної відповідальності».

У деклараціях за 2015 та 2016 роки кандидат не надала жодної відповіді на ці запитання. У деклараціях за 2017 та 2021 роки на обидва запитання вона відповіла «Не підтверджую».

На письмове запитання Етичної ради чому кандидат не підтвердила й не спростувала в деклараціях за 2015 та 2016 роки твердження, що вона

ухвалювала рішення, передбачені ст. 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» (далі – Закон про відновлення довіри), кандидат відповіла, що вона не приймала такі рішення в силу своїх процесуальних повноважень. Також кандидат зазначила, що у ч. 2 ст. 3 Закону про відновлення довіри не застосовується дієслово «приймати», а мова йде про розгляд справ або ухвалення рішення.

Під час співбесіди кандидат повідомила, що це твердження з п. 17 декларацій не відповідає закону, некоректно сформульоване, тому будь-яка її відповідь щодо цього твердження була б неправильною. Крім того, п. 17 стосується лише ч. 1 ст. 3 Закону про відновлення довіри, оскільки лише там використовується дієслово «приймати».

Етична рада критично сприймає такі пояснення кандидата, оскільки вони не узгоджуються із законодавством та зі змістом п. 17 декларації.

У ч. 1 ст. 3 Закону про відновлення довіри зазначено, що суддя суду загальної юрисдикції підлягає перевірці в разі прийняття ним одноособово або в колегії суддів рішень із переліку, який міститься в цій частині. Відповідно до ч. 2 ст. 3 цього Закону перевірка проводиться також щодо суддів, які одноособово або в колегії суддів розглядали справу або ухвалили рішення з допущенням порушень Конвенції, констатованих у рішенні ЄСПЛ.

На запитання Етичної ради, чому кандидат відповіла «Не підтверджую» на п. 17 декларацій за 2017 та 2021 роки, вона відповіла, що на момент їх заповнення їй уже було відомо, що Тимчасова спеціальна комісія з перевірки суддів судів загальної юрисдикції (далі – ТСК), що була утворена відповідно до Закону про відновлення довіри, не здійснювала щодо неї перевірку.

Етична рада критично ставиться до такого пояснення кандидата, оскільки п. 17 декларації стосується не перевірки суддів, яка проводилася відповідно до Закону про відновлення довіри, а факту прийняття суддею

рішень, передбачених у ст. 3 цього Закону. Під час співбесіди кандидат підтвердила, що вона ознайомила з рішенням «Яременко проти України (№2)», тому їй було відомо, що ЄСПЛ констатував порушення прав людини в рішенні, яке прийняла колегія суддів до якої входила кандидат. Тому кандидат повинна була надати відповідь на п. 17 декларації незалежно від результатів перевірки суддів.

Етична рада звертає увагу, що кандидат не надала жодної відповіді на п. 18 в деклараціях за 2015 і 2016 роки оскільки, за її словами, вважала твердження з п. 18 таким, що суперечить закону. Водночас вона надала відповідь «Не підтверджую» в п. 18 в деклараціях за 2017 та 2021 роки. Етична рада вважає такі дії кандидата суперечливими, оскільки як на момент заповнення декларацій за 2015 і 2016 роки, так і під час заповнення декларацій за 2017 і 2021 роки було чинним те ж саме законодавство щодо форми декларації, а формулювання тверджень із декларації не змінювалося.

Відповідно до ч. 7 ст. 62 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» неподання, несвоєчасне подання декларації доброчесності суддею або декларування в ній завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень мають наслідком дисциплінарну відповідальність, встановлену цим Законом. Таким чином, судді зобов'язані декларувати достовірні та повні твердження в деклараціях.

Згідно зі ст. 1 Кодексу професійної етики судді, суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду.

У п. 1.4 Методології передбачено, що при визначенні відповідності критерію професійної етики та доброчесності Етична рада враховує істотність будь-якого порушення етики та доброчесності.

Відповідно до пункту 1.3.4.1 Методології, кандидат не відповідає показникам сумлінності, чесності, зокрема, у разі наявності обґрунтованих сумнівів, що такий кандидат, перебуваючи на посаді діяв відповідно до вимог законодавства, правил професійної етики, та інших етичних норм щодо сумлінності, чесності.

Таким чином, оскільки кандидат не надала відповідь на п. 17 і 18 у деклараціях за 2015 і 2016 роки, відповіла «Не підтверджую» на п. 17 декларацій за 2017 та 2021 роки, Етична рада має обґрунтовані сумніви щодо відповідності кандидата таким показникам критерію професійної етики та доброчесності як сумлінність та чесність.

Враховуючи вищезазначені обґрунтовані сумніви, керуючись пунктами 2.3, 3.1, 3.2, 3.16.2 Регламенту Етичної ради, Методологією, статтею 9¹ Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Прикінцевими й перехідними положеннями Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя та діяльності дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя», Етична рада

у х в а л и л а:

визнати кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя Канигіну Галину Володимирівну такою, що не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя.

Голова

(підпис)

Л. Ю. Кишакевич